

РОТЕРДАМ. — Заряд Голландської Лінії повинів відправити всіх тих моряків, які не послухали приказів команди та вийшли на стрейк, коли команда приказала їм плести кудинде, ніж вони хтіли. Корабель „Роттердам” не буде міг через те вібуди заповідженої подорожі до Англії й Америки.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

One year	Three months	One year	Three months
\$7.00	\$2.00	\$7.00	\$2.00
\$3.75	\$1.00	\$3.75	\$1.00
\$2.00	\$0.50	\$2.00	\$0.50

Foreign and Jersey City Rates: One year \$10.00, Three months \$3.00.

For a complete list of rates and other information, see page 1.

За кожною зміною адреси платиться 10 центів.

3 Канади наліжати поштові марки на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. "Свобода": Montgomery 5-0498. Тел. У. Н. Соколя: Montgomery 5-1838.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РОБІТНИЧІ ЮНІ БЕРУТЬ НА РОЗУМ

Як кожного року, так і цього, американські робітничі юні відвідували вчорашню "День Праці".

Перше, що кидалося в очі в тих демонстраціях, це брак балахонок про прогібцію, яких так було багато попередніми роками. Це по части вислідом становища двох великих партій, які, як відомо, признали вже потребу зміни прогібції. В це більший міри балакання про прогібцію усунула сама серйозність моменту, самий факт, що життя стає перед кожною людиною багато важніші, питання.

Видно це було з урочистих промов бесідників. Не говорено за прогібцію, а говорено за безробіття. У багатьох промовах було багато звичайного в урочисті дії нуместьства, але декотрі промови сказали так багато цінного. Найбільше може сказав президент Центральної Промислової й Робітничої Ради в своїй промові радюм, у якій він говорив про "Американського робітника в державі". Ця промова винесла політику американських робітничих юнів супроти безробіття в минулому та показує на зміну цієї політики в майбутньому. У промові виходить, що робітничі юні стоять на становищі, що кожда здібна й охоча до праці людина повинна мати роботу. Робота — це нормальний стан людини. Безробіття — ненормальний стан, шкідливий для людини й суспільства.

Проти безробіття предкається різні заради, від консервативних до революційних. Консервативні Американці віднеслися навіть до найбільш поміркованих з типичним упередженням. Заікачені в тих зарадах мусять уважати, щоб не наразити собі консервативного, упередженого Американця. Вони не могли, приміром, говорити про забезпечення на випадок безробіття, бо таке говорення могло би викликати відомі страхи в консервативних кругах. Та не відомі розумки важної справи, з ривається занебанню розв'язати питання революційним способом. Тому навіть консервативне американське робітництво бачиться примусовим добуватися теж забезпечення своєї праці, грозячи, що в протиположні рази, коли уряд і підприємці цього не зроблять, робітники будуть так примусові добуватися забезпечення на випадок безробіття.

Були це виразні слова остоги. Вони показують, що навіть у консервативних кругах ворухиться думка, яка ломить страх перед новиною.

МІЖ ПЕРШИМ АНДРУСОВОМ І РОЗБОРОМ ПОЛЬЩІ

(Надіслана стаття).

Перемія в Андрусові 1667 року перевагу над шляхтою, року, перемінені пізніше у Аске нашої шляхтою, який мир поміж Польщею і Польщі, ба- Москва, мало (дві Польщі) кучи, що її самової може бути бодкою) більше значення розді- кінцею — звернулася за помічю лення сфер інтересів на укра- охороною до російського ца- нських землях — ніж справ- ра Петра Великого і зажадала дішнього, дісного поділу тих, від нього посередництва поміж земель поміж обох коонтраг- нею і її власним (!) королем.

Така дурничка дуже Петро- бороти розлучили оборону в спокобалася. Він вислав самої людності цих земель військо на належудо до проти чужого наслідства. Польщі Білорусь, та свого Москві, що за Петра Вели- послася яко посередника поміж коного переіменувала себе в "Ро- воючими сторонами. Той ко- со"*) і котра мала сильнішу сол подітвувати їм в році 1716 воєну організацію, прийшло мир, а його заступник, підпи- се легше, ніж Польщі, дезор- суючи його — так і значення, ганізованій самоволею шляхти що той посол виступав при і магнатів та загальним, "дер- тим договорі його, "медлятор", жомедем". Навпаки, Росія же- то посередник.

Наслідком цього договору було передсвідоме, що всі як усі підчас славного гайда- мацького повстання, що його підняли були Тонта і Заілізак в 1768 році.

Але й Польща сама хинилася чимраз більше до долу. Король Август III, що був рівночасно курфюрстом сакським — пробу- вання при помочи свого саксього війська перевести в Польщі потрібні реформи, а побобо- ючись явно виступити зі своїм планом, старався виконати його підступом. Він постановив свої сакські залоги в різних місцевостях Польщі та при- казав їм, щоби всілякими про- вокаціями і насильствами вики- нували вони бунти шляхти, котра усе була до такого гото- ва. Август мав надію ті бунти потім силою усмирити і, при- тій нагоді запровадити в Польщі лад на вір західних європейських держав.

Перша частина його плану йому повелася, але що до ру- гоного — то вишло інакше. Вирвали шляхти почала бунту- ватися та закладати конфеде- рації, але вони не шили роз- едано, а зачленилися в одну могоучу конфедерацію Тарно- годзку (1715). Жаладо йна- уснення сакських військ з краю та запоруку для шляхтських свобод.

Прийшло до великої домаш- ньої війни, в котрій Август і зброєю і підступами мав вели-

Він, допускаючи вплив, "ме- дляторство", чужої держави, дуже зрештою заінтересовано- го в польських розгарах — став починком цінковому роз- валу польської держави.

Рішні польські партії чимраз частіше кликали на поміч Росію, а коли Катерина II. поса- дила на польських престоло- гоного князя Станіслава По- нятоського — то російський "регент" у Варшаві став, по- правді сказавши, власним гла- вом Польщі, тимбише, що че- рез його руки шили грошеві підмоги, плачені Катериною

Понятоському. Тому Катерина було легко довести до трипар- ного, отже й остаточного по- дау Польщі. Подія Україною в Андрусові заострилася агітат- ської і на ній українські та бі- лоруські землі.

Нинішній сойм з 1717 року дав їй змогу мідитись у нисто внутрішній державній польсь- ких справ і вона уже при першій роздаї Польщі в 1772 році за- брава і цілу правобічну Укра- їну.

Юрій Горюченко.

(Далі буде).

ПОНУРИЙ ГОМІН ПОЛІССЯ

(Лист з Волині).

На Волинському Поліссі ста- дише в рушницю, але, як ка- жуть, і в скороті. Польсь- ка преса надале — цим загном грабницький характер, а ПАТ- ванує з ними напад на ме- жевий православний мона- стир та на якогось купця-Жид- і тільки. Зате приватні відо- мості й навіть державні, мі- сцеві польської преси гово- рять про соціально-політич- ний загрозливий. "Земля Во- лиська" ось що пише про мешканців цього району:

"З валою майже, "стигнущі" лише через постерукового державної поліції або податко- вого, ескзектора". "Одначе ж то має доступ до душі цю- го населення і тим темничим "осібником" є ескр комуні- стичний, який натрапляє на по- даний грунт, намагається на опуклу цієї людності й часто вкладає їй зброю в руки". "Передовсім треба ескмітувати з цих околиць емісара комуні- стичного".

Складина ПАТ-ом політ ви- клучно на камінь-кошарський треба вважати за тактичний від "виправдані" Волині. Згадані околиці над Стохо- дом дуже бідні, а виснажливі спіння на Ковельщині (за- чинення "Простити") й не- можливості на Сарненщині (полонізація праці) культурно — освітньої праці — дуже темні. Зидини й термья, образне національне почуття й зневаги висторили на сприйнятливий грунт для рад- нікофільської агітації.

Як це сталося, це інша річ, тільки в цьому районі три- тижні герцолами численні зе- лянські загони, узброєні не- рахуючи золото на вагу.

— Як на вагу, — відпові- бай, — то за ту дичину хоба не менше, як те, що вона ве- не мій. Тільки золота її батько не мій. Як не має тьсько, то волю нічого не взяти.

— Мені не до жартів тепер, коли я викопався заскоро-по- кванно і втратив таку дичину. Бей відвернувся і лизиниш Вірменіна на дворі, уйшов до шатра.

Ні Аслангула, ні Заприво- да шатра Ярновича тепер не виходив. Пошилиши його тільки з донькою, щоби могли спо- бідно нашітати собою і цілу пригоду перебалкаати. Пили до них як на другий день ра- во, бо сам Ярнович покинув їх до себе.

— Як і чим я Маберекви подякую за те, що він відда- мені мою дичину? — Ярнович спитав їх.

— Маберек ніякої заплати не воміє, — відповіли Вірме- нини. — Йому ви лиш подяку- їте і просьте його, щоби по- зволив їм відіхати вже за- трапа досвіта. Коли бей прий- шов і Ярнович сказав йому, що вже хотів би відіхати, бей відповів:

— Я вас не виганяю відси, та і здержувати не буду. Тільки, як я не знаю, чи ваш шлях вже відійшов. Як Булай не відійшов, то вам не буде бе- нечно вже тепер пускати в дорогу.

Власне в тих самих Манев- чих була заснована бібліотека "Маєски Школярів", яка мала "освітничий" місцеве населе- ння й зміцнювати тут польсь- кий, що по каже закінч у по- мому самому числі "З. В.". А вислід подібної роботи? Про- них говорять згадана вище подія, яка є багаторазим сим- помом історичної відпід у лі- ському повіті, хоч і вона не розго-лосила "пенса".

Сталачи в деякій мірі пра- вильну діагнозу події в порчи- ці Стоходу (брак культурно- освітньої і господарської праці), енцидентний орган хадити на курчю сліпоту, хадити зміцнити те, що саме виклика- ло згадану подію: замисль- комовлення праці україн- ським культурно-освітнім і господарським організаціям, їм туди з чужою для населе- ння культурною та з чужими для нього організаціям. Хроніч- ської сільні й годі. А. Б.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

"The Enquirer", Detroit, Mich. — Your letter could be published with the signature you select for it, but you must let the editors know your real name and address. No other correspond- ence is considered.

СПІВАНІК

для дітей дошкільного та шкільного віку на один, два і три голоси. Видання Рідної Школи. Здає Михайло Гайворонський.

Ціна 35 центів.

"СВОБОДА", 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

НА ТАТАРСЬКИМ ШЛЯХУ.

(21)

Переносили татарського у- ласу, хоч би й цілої оради, бу- ли дуже легкі. Татари зивали шатра і разом з усім движи- мим добром кидали їх на во- зні і їхали на нове місце. Чаба- ни, отарники і конюхи гнали товар. Так шли, пасучи по- дорож, аж зупинилися десь, де були добрі пасовища, свої шатра стягли з возів і назад розставляли їх. Приказуючи уласови Булаєв перенести на інше місце, не зроблено йому кривди. Лише самому Булаєву перекерчено його план.

Аж третій дини після смер- ті Аділя надіхали вози з до- ма додатковими шатрами не- біжками; надіхав його гарем. Новий бей також не кликав до себе Ярновича. Також не на- чабу, що в уласі є його при- ятель Запривода. Це Заприво- да занекобав. Він промовив до Аслангула: "Я маю тебе, бо Кесно віддасть батьківське, коли він сам це не буде бем. Чи не змінився він, ставши на- сідником брата? Може він ко- го дичину задержав собі? Поки жин його брат, поти він не мій надіється, що дістане її. Тепер він її вже має, бо во- на в його руках."

— Я піду до нього! — ска- зав Аслангула. — Я піду як купец. Зараз податися, що він думав.

зачесть торг за висоту оку- пу. Та Маберек мовчав. Шкіра при вході піднеслася і до шат- ра увійшла дичина, Станула і жала, що її новий, пан ка- же їй. Вірменини тільки вгаду- вали, що Кесно, бо він її ще не бачив. Вона спаленіла, бо те- пер вони оба витривали на неї очі, неначе би хотіли очі- ма зісти її. Мовчучи перебрав Маберек, питаючи Аслангула по татарськи, щоби дичина не розуміла їх:

— Що ти скажеш тепер, придивившись їй?

Неначе забувши чого сюди прийшов, Аслангула відповів: — Як би я купував її не за чужі гроші; як би я ту дичи- ну купив за мої власні гроші, то я її не перепродав би. Вона динилася би у мене.

— Ти диниш би її для себе. То чому ти хочеш, щоби я віддав її батькові?

Вірменин похилився, що Та- тарини сам дав у руки збро- ю. Щоби це направити, сказав: — Як тобі не буде жалі, як саме така, через те, що ти її собі татиш, передасио знів- не?

Татарин хвилю мовчав. Ско- пився на рівні ноги і сказав: — Спитай її, чи вона хо- чить повернутися до батька.

Вірменин звернувся до неї і по українськи повторив пи- тання бей. Дичинию трисю і вона відповіла:

— Ви це питаєте?

— Спитай її, що вона во- лін: би повернутися до батька, чи вийти за мене?

— Придися, дичино, бей- ні Аслангула сказав до неї. — Придися добре.

— Ну, і що? — дичина спит- лася йому. — Як же давно придив- лася йому. Він гарний Тата- рин.

— Що ти волаєш би? Верну- тись до батька, чи стати пер- шою... може й одинокою жінкою бей?

Дичина побідила і не від- подала.

— Ну? Не скажеш?

— Як буває мати зомгу ви- брати, то волю до батька. Я гадаю, що батько так прові- дає, де я, і викупить мене.

Всю розмову з дичиною Вірменин переповів по тата- рськи. Татарин приступив до дичини, взяв її за руку і вивів її з шатра, Показав їй коні.

Вона вгадала, що він каже їй сісти на коня. Зробила це. Він показав їй рукою шатро і батька і промовив до Вірме- нини:

— Скажи їй, що там є її батько.

Коли дичина очима подив- лася на Аслангула, який показу- вав їй, Аслангула сказав:

— Там і твій шатер дожидає тебе твій... батько.

— Батько? — дичина скрикнула. — Мій батько тут? Ким ж стріла помчався в сторону шатра.

— Сталося! Пропало! Не відликуй! — Татарин чи не сердито, ні то вдоволюсь ви- жидав слово за словом.

— Тепер, здаки мені бей, оськінь ти за неї правниш...

ПРОТЕСТУЮЧИ ПРОТИ ПОЛЬСЬКИХ ЗВІРСТВ

ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ДОПОМОГУ НЕЩАСНИМ ЖЕРТВАМ У ЛІСЬКИМ ПОВІТІ І НА ПОЛІССІ ТА ІНФОРМУЙТЕ АМЕРИКАНЦІВ ПРО ПОЛЬСЬКІ ЕКСТЕРМІНАЦІЙНІ ПОЛІТИКИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ, ДАЮЧИ ІМ У РУКИ МАТЕРІАЛИ ПРО ПОЛЬСЬКІ БАРВАРСТВА, ЗІБРАНІ В ВИДАНІЇ ОБЕДНАНИМ КНИЗІ:

POLISH ATROCITIES IN UKRAINE. ПОНАД 500 СТОРН. А ЦІНА ВСЬОГО \$1. ЗАМОВЛЕННЯ ШЛІТЬ НА ТАКУ АДРЕСУ:

"ОБЕДНАНЬЕ". P. O. Box 122, Hudson Terminal, NEW YORK, N. Y.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Я.
Українська Студентська Громада.

В історію української еміграції приходиться занотувати постійну організацію українських студентів, під назвою Українська Студентська Громада, в Нью-Йорку.

Українські студенти відомі тим, що завжди брали активну участь в наших громадських житті. Коли вихула світова війна, а з нею створилися й кадри українських Січових Стрільців, українські студенти були першими Стрільцями з тих, що клали свої буйні голами за визволення українського народу. По скінченню світової війни, коли українські землі нову розшарпану між ворогами, українські студенти перекладає справжню трагедію.

Стати його членом. До Укр. Ст. Громади належать студенти з краю, з що найменше середньо освітні, котрі вже студіюють, або щойно будуть студіювати в американських вищих школах. Цією зорганізованих студентів є спільна праця над самим собою, змагання до покінчення вищих студій, пропаганда серед американців про українське питання та освітлювання українського загалу відчужити, реферати і т. п.

Ми-аімімо, що Українська Студентська Громада зростає в сильний авторитет, з яким будуть числитися ширші круги нашого громадянства та відомі круги американців. Ми вяримо, що український загал прийме з задоволенням наш крок та допоможе нам в наміченій нам праці.

Василь Іванюк,
секретар Укр. Ст. Громади.

АКРОН, О.
Цемо вгору!

В нашій місті існує політична організація під назвою «Акрон Бетер Сивік Клуб». Членами цієї організації є чужомовні горожанські політичні клуби. Український Горожанський Клуб є також членом цієї організації, яка об'єднує 11 народностей.

Дня 28 серпня влаштував цей клуб величавий пікнік у величезній парку, на який прибув губернатор штату, а далі прибули мейор міста Акрону й кілька мейорів з інших міст, а також багато різних політичних діячів з повіту. Це був перший того роду пікнік у цілій штаті Огайо.

В програмі було сказано, що всі народності мають показати дещо зі своєї культури. Народности виступали після алфавіту, тому ми, Українці, мали виступати на самі кінці.

Не буди опускати того виступу, бо він вже був описаний по англійськи в «Свободі». Я тільки зазначу, що всі народности приготували до цього виступу дуже солідно. Ті мейори були суддями. І коли Українці викладали першу науку, то це було не абияким здобутком. Те відцвіла публіка, бо коли проголошено рішення, що Українці виграли срібну чашу як першу народність, то тисячі людей прийняли це рішення бурю оплесків.

Значить, признали, що народи признано по заслугі.

Те, що писала про наш виступ і нагороду місцева американська преса, певно освідомить не одного з тих, що не доцінювали досі великої сили української культури. Я думаю, що такі культурні виступи є найліпша пропаганда для нашої справи. В той спосіб найлегше здобути симпатію американського загалу для звільнення змагань нашого народу.

А. Цепко.

ПОЗІР! ГРОМАДЯНИН В ОКОЛИЦІ ГАРЛЕМ!

Отсін повідомляється, що в ПИСИ ДІТЕЙ ДО УКР. НАРОД. ШКОЛИ при 106 ул. в Нью-Йорку вже почалися і відбуваються у секретаря п. Стелямашука, 87 EAST 103rd STREET.

в сілудочі від: понеділок, середа і п'ятниця від 5—7 вечір.

Простіться всіх родичів, котрі вже послали, а так само, котрі хотілиб посилати діти до школи, вивести своїх дітей. Наук відбуваються під проводом учителя п. Онуфрива.

Пов. Родичі! Ще раз просимо вас показати свого плути і приїждіть до школи, бо той скарб є дорогий, котрий шаші діти знайдуть у своїй шкільній. Отже пам'ятайте, що у Народній Школі наша булушчина, 210, 16, 20.

Укр. Школи.

ПОЗІР! PLAINFIELD, N. J. ПОЗІР!

ТОВ. ІМ. ІВАНОВА ФРАНКА, відділ 372 Укр. Народ. Союзу, — урештце —

СТАРОКРАСВУ ЗАБАВУ

В НЕДІЛЮ, 11 ВЕРЕСНЯ 1932

SUNDAY, SEPTEMBER 11, 1932

В САДІ Д. ЯРЕМІ.

Початок в годині 2-ї половини.

Вступ вільний.

На цю забаву запрошуємо всіх громадян і громадинок з Плейнфілда і околиці до участі. Буде печена бузба і більше несподіванок.

За добру забаву ручити 210

Комітет.

В КОЖІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС «СВОБОДА».

В АМЕРИЦІ.

Культь молодості!.. На жаль, він змінюється В орґію радше диму, а нахальну. Ось — дух, що нині в «стейтах» розповився, Зіпхнувши багатьох в нещодо печальну. Кому літ сорок, а не збів міліона. Хай пропадає, хоч є в сил розвіяти. Йому до праці всюдю — заборона. Та й доброту вигляди закрити.

Люди, що здобити їх справжню заслугу На гайнім полю знання та науки, Стріча на старість іноді й наруга — В тіни забутий надійдуть зі скуки.

Колиж молодик на арені цюку Суперникови розторопить вміло, За той «звниг» славу добува широко, Ба, з нього роблять наругу свито. Всюди — лиш молоді і усе й вільно — Так виховничу тут рецепта каже.

Тож молоді з воі користа дошліво, Мов кінч без узди!.. По щож їй виже? Дім? Церква? Адже це заступає. Цей вартний чинник: ушля гомонна, Де собі молоді безкарно гуляє, Шкідна, збиточна та безцеремонна.

Правда, що окрім «стріги» і «клуби» Молодим служити як розпуті школи, Та їх провадити саме до загуби.

Та вчить злочинства, ломать заборола. З того й шириться бандитизм поганій, А знов сваоволя потурляла родити Бездошню пиху та ніде незнаній.

Терор, що хоче всюмо верховодити, Нуж, правдошці тутешній, що хмарі Ухвал, законів творить рік-річно. На те, щоб, звівши в капітол свари, Самим доміти їх відтак безцінно!

Ви — візр для людю!.. Ви найбільше винні, Що ваша молоді з самого зарання Вже проявляє нахили злочинні, Словом: що має гідке виховання.

Ви спринчили, що стаття «Волі», Символ прикетмів громадського життя, Днес на глум світлий, як символ неволі, Гнету, насильства, ба й кровопролиття.

Вам сілудавлоб раз хоч спромогити. На консеквентний, скажу, «гарний» вчинок, А то: статі ці відкритися.

І розвалити її до шматини. Бо лиш завважає, як це є ехидно Смішно, глумливо, що Воля ситила Самим опришчам, які днес безцідно Під опікучі її лізуть крила...

На Волі гужав викуйте стать Хама З чолом вузеньким, з поглядом безцілним Та з вересливим ротом, мов реклама, Як насміхає над батьком немичним.

Ось символ вдалий! Він персоніфікує «Молодість» вапу чудесно! Крім того Усі пороки він в собі гуртує, Усі пороки вашого покрово.

М. Крас.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МОЛИТВЕННИК ВІРЮ

потвержений гр.-кат. мітрополічним ординаріатом. Значна полотнона оправа, дуже гарний друк і папір. Ціна 7-а

Замовлення разом з налегитістю слати до книгарні: СВОБОДА, Р. О. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

УКРАЇНСКА НАРОДНА ШКОЛА І ВІДДІЛ І-О О.Д.В. В АСТОРІ, Л. Я.

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPT.) 1932 РОКУ

В ЧЕСЬКІМ ПАРКУ І ГАЛІ (BOHEMIAN PARK & HALL), WOOLSEY & 2nd AVENUE, ASTORIA, 1, L. N. Y.

Музика першорядна — з найкращими танцми — під управлінням Павла Гуменика.

Парк отворений від години 10-ї рані до 10-ї веч.

Вступ тільки 50 центів.

Кожний вступний квиток вноситься в особливий кошик. Отсін ми просимо всіх Громадянство до численної участі в цьому пікніку. Приходять всі і кінце своїх знайомих на спільну забаву в Нью-Йорку. Ваша загальна присутність на цій пікніку принесе нам велику користь. Ми вяримо, що одне з задоволені зі спільної забави, бо як завжди, так і нині разом Асторської Громади постаряться задоволення як найбільш швидко і дешево.

Directions to the Park: From New York East Side: Take 2nd Ave. to 57th Street, change to Astoria. West Side: All subways to Grand Central, change to Astoria. From Brooklyn: All B. M. T. trains to Queensboro Plaza Sta., change to Astoria. Get off at Hoyt Ave. Station: 3 blocks only. — Fare 5 c. only.

УКРАЇНСКА НАРОДНА ШКОЛА В НЮ ЙОРКУ

ДО УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ ПРИ 6-ї та 7-ї УЛИЦІ В НЮ ЙОРКУ будуть відбуватися в СУБОТУ, 10-го вересня, відтак в ПОНЕДІЛОК, ВІСТОРОК (12 і 13 вересня) від 5-ї до 7-ї години вечір, в галі ч. 4. Народного Дому.

Для старших дітей будуть зорганізовані окремі курси. Наука в поодиноких класах розпочнеться 15 вересня с. р.

Управа Школи.

ПОЗІР! УКРАЇНЦІ МІСТА РОЧЕСТЕР І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ БР. СВ. ПИОСАФА, ВІД. 217 У. Н. СОЮЗА

— улажується —

ОСІННИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPT.) 1932 РОКУ

В ГАЛІ НА НОРТ ГУДМАН.

Початок в годині 2-ї половини.

Цей пікнік Братство урештце не для користі братської каси, а для тих членів, котрі є вже довший час без роботи і не можуть платити своїх місячних вкладок, бо як пославці наша говорити: громада по ниті, бідному сорочка. Просіть членів цього Братства і цілу рачетську громаду зрозуміти величчя і приїти на цей пікнік, котрий відбувається без огляду на погоду. За добру забаву і чесну обслугу ручити 210

Урл.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Я. УВАГА!

ЗАХОДОМ 11-ГО ВІДІЛІУ О. Д. В. У. В НЮ ЙОРКУ

— улажується —

ПЕРШИЙ ОСІННИЙ ВЕЛИЧАВИЙ БАЛ

В СУБОТУ, ДНЯ 10-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPT.) 1932 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНОМ ДОМІ, NEW YORK, N. Y.

217-19 EAST 6th STREET, Вступ 50 центів.

Початок в годині 8-ї вечір.

Весь дохід призначений на визвольну боротьбу.

Просіть громадянство в Нью-Йорку і околиці до численної участі.

Комітет.

УВАГА! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ, І-ША СОТНЯ В НЮ ЙОРКУ

— улажується —

«В НЕВОЛІ ТЕМНОТІ»

ПО ПРЕДСТАВЛЕННЮ БАЛ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPT.) 1932 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНОМ ДОМІ, NEW YORK, N. Y.

217-19 EAST 6th STREET, Вступ 50 центів.

Початок в годині 7:30 вечір.

Музика першорядна.

До Громадства в Молоді в Нью-Йорку! Це перше представлення відомого Січ в цій сезоні. Кожен буде щирою, взята з американської літератури. Приходьте всі і кінце своїх знайомих, де по представленню відіть будетеся БІЛІ до пікніку! — Здорови були!

Чорноморська Січ.

КНИЖКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ СВОБОДИ.

Books in the English language.

VOICE FROM UKRAINE, Biographical Sketch and translations from the works of Ivan Franko by Percival Cundy \$ 50

THE KOZBAR OF THE UKRAINE, being select poems of Taras Shevchenko done into English verse with biographical fragments by Alexander Jardine Hunter, illustrated \$4.25

UKRAINE, THE LAND AND ITS PEOPLE, by Stephen Rudnitsky, Ph. D. (containing six full-size maps) \$1.75

All three books for \$3.00.

Замовлення разом з налегитістю слати на адресу: СВОБОДА, Jersey City, N. J.

Р. О. Box 346, Jersey City, N. J.

КНИЖКИ ДО НАУКИ НОТНОГО СПІВУ

Основи теорії музики, Івана Левицького. Ціна 30 ц.

Популярна наука гармонії, Івана Левицького. Ціна 75 ц.

Замовлення разом з налегитістю слати на адресу: «СВОБОДА»

51-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ЗАРУЧИННИ.

(За Людвиком Томою).

Наш господар м'яси Голова забивався в мой сестрі Маричці.

Я скоро запримигив ч. Одне дама поведилося так таємно, що я нічого не довідався.

Зрештою Маріяка все спечерчалося зі мною. Кажє, що я лапаче нішачо.

Та нараз зовсім змінилася. Коли я йшов до школи, вибігала за мною частенько як на сходині й говорила: «Не хочеш відіти, Івасю? І вважала, щоб я мав чистий конвірсь, поправляла мені краватку, коли я їде зав'язав.

Раз купила мені нову, хоч якому зрештою було не бало. Та мені зараз було полюбляло, та я не знав, чому вона робила це.

Колиж я вернувся до дому, часто питався мене: «Де ти, Івасю? Де тебе пан професор?»

Дякую тебе пан професор? — Що тобі до того? — За що я й ти — лише так не підлябляйся; я собі з тебе нічого не роблю!

Насамперед я думаю, що то яка нова мода, бо до дівчатим що хвилини приходило щось іншого до голови, щоби виглядали на дуже мудрих. Та мені пізнаше воно мені просялося. Професор Голович не міг мене стрігти, а у його був дуже бурний. На сніданні в усе лице на митко. То було

зірвалася і вибігла з хати. Я чув, як плакала на двері.

Я гадав, що може вона збожеволіла, однак мама сказала до мене: «Гнівню: «Не говори так не говори про своїх учнів; того ніхто не любить!»

Рад би я знати, що й до того! Так то глупота так плакати!

— Маріяка добра дитина, говорила мати; її болять, що не вчишся ти не слухаєш воти не вчишся ти не слухаєш свого професора.

— Алеж бо він має повнісінько жовтків на вусах, — кажу я, — то дуже злібний і мулярський чоловік; він має великий шлах перед собою. А для Марички він був такий звичайний. І говорила їй також, що завдає йому багато журі. Тепер же замкни рот!

Я вже нічого не говорив, однак подумав собі, що Головач гарний хлоп, коли жодя на мене перед моєю сестрою. Пополудні викликав строю. Пополудні викликав строю. Та я не був пригатований з Непоса й не вмів перекадати.

— Чомуж ти знову не навчишся, хлопче? — спитався.

— Я перепрошую, пане професор, однак я не міг.

— Чомуж ти не міг?

— Я не міг навчитися Непоса, бо моя сестра була на забаві.

Так то вершок бездоріжжя, прийти з таким глумним виправданням, каже професор. Та я вже пригадав собі, що в мене була сестра. Вона страшно почервоніла, а наразі

страшно боліла голова, тому зі сходу тому, що ти мусів зайти не йти до швачки. Шож то подумав собі про нас пан професор Головач?

— Подумав собі, що ми лише викликуємо його! Подумав, що всі ми говоримо неправду та що я також така! — кричала Маріяка та знову притиснула мокру хусточку до очей.

Я зараз забрався, бо я вже знав, що вона ще щось більше вистроїть, коли я буду при цьому. А обід принесли мені до моєї кімнати.

Буду то в п'ятницю. А в неділю нараз прийшла мама до мене й усміхалася так привітно й говорила, що маю йти до кімнати.

Там стояв пан професор Головач, Маріяка сперда голоду йому на груди, а він страшно злизував. Мама підпровадила мене до них за руку таї каже: «Івасю, знай Маріяка тепер буде твоєю панною професорою!» і також витягувала хусточку та плакала. Головач приступив до мене, поклав мені руку на голову таї каже: «Зробимо з нього пожиточного члена суспільності!»

Я зараз забрався, бо я вже знав, що вона ще щось більше вистроїть, коли я буду при цьому. А обід принесли мені до моєї кімнати.

Буду то в п'ятницю. А в неділю нараз прийшла мама до мене й усміхалася так привітно й говорила, що маю йти до кімнати.

Там стояв пан професор Головач, Маріяка сперда голоду йому на груди, а він страшно злизував. Мама підпровадила мене до них за руку таї каже: «Івасю, знай Маріяка тепер буде твоєю панною професорою!» і також витягувала хусточку та плакала. Головач приступив до мене, поклав мені руку на голову таї каже: «Зробимо з нього пожиточного члена суспільності!»

Я зараз забрався, бо я вже знав, що вона ще щось більше вистроїть, коли я буду при цьому. А обід принесли мені до моєї кімнати.

Буду то в п'ятницю. А в неділю нараз прийшла мама до мене й усміхалася так привітно й говорила, що маю йти до кімнати.

Там стояв пан професор Головач, Маріяка сперда голоду йому на груди, а він страшно злизував. Мама підпровадила мене до них за руку таї каже: «Івасю, знай Маріяка тепер буде твоєю панною професорою!» і також витягувала хусточку та плакала. Головач приступив до мене, поклав мені руку на голову таї каже: «Зробимо з нього пожиточного члена суспільності!»

Я зараз забрався, бо я вже знав, що вона ще щось більше вистроїть, коли я буду при цьому. А обід принесли мені до моєї кімнати.

Буду то в п'ятницю. А в неділю нараз прийшла мама до мене й усміхалася так привітно й говорила, що маю йти до кімнати.

Там стояв пан професор Головач, Маріяка сперда голоду йому на груди, а він страшно злизував. Мама підпровадила мене до них за руку таї каже: «Івасю, знай Маріяка тепер буде твоєю панною професорою!» і також витягувала хусточку та плакала. Головач приступив до мене, поклав мені руку на голову таї каже: «Зробимо з нього пожиточного члена суспільності!»

Я зараз забрався, бо я вже знав, що вона ще щось більше вистроїть, коли я буду при цьому. А обід принесли мені до моєї кімнати.

Буду то в п'ятницю. А в неділю нараз прийшла мама до мене й усміхалася так привітно й говорила, що маю йти до кімнати.

Там стояв пан професор Головач, Маріяка сперда голоду йому на груди, а він страшно злизував. Мама підпровадила мене до них за руку таї каже: «Івасю, знай Маріяка тепер буде твоєю панною професорою!» і також витягувала хусточку та плакала. Головач приступив до мене, поклав мені руку на голову таї каже: «Зробимо з нього пожиточного члена суспільності!»
